

de for Fiskerihavne gældende Regler, d. v. s., at kun ca. 20 à 25 pCt. af Udgifterne refunderes, er Staten selv i betydelig Grad interesseret i, at Sandflugten og den deraf følgende Opgrunding af Havnebassinerne bringes til Ophør snarest muligt. Efter Forhandling med oftnævnte Ministerium stiller man derfor herved Forslag om en Bevilling paa 3 000 Kr. til Dæmpningsarbejder, bestaaende i, at et ca. 10 000 m² stort Areal Vest for Havnen under Vandbygningsvæsenets Ledelse afspærres, indhegnes og beplantes med Helme. Der lades et 20 m bredt Bælte fri langs Kystlinien og udlægges et 10 m bredt Areal langs Havnens Vestmole som Adgangsvej til Stranden. Denne Plan er tiltraadt af Naturfredningsnævnet.

Til 88) Nedsættelsen skyldes Konjunktur- og Dyrtidstillæggets Nedgang pr. 1. April 1926 til de paa Skagen ansatte Signalører og fordeler sig med 440 Kr. paa Konjunkturtillæget og 792 Kr. paa Dyrtidstillæget.

J. FRIS-SKOTTE.

Til Folketingets Finansudvalg.

B. Øllgaard.

165

Ministeriet for offentlige Arbejder. København, den 26. Februar 1926.

Journ. Nr. 1423 b.

Jens Martinus Rasmussen, der gør Tjeneste som Arbejdsmand og Tømrer ved Frederikshavns Havn, har i et hertil indgivet Andragende anholdt om at maatte erholde en aarlig Understøttelse af Statskassen, naar han, antagelig den 1. April d. A., fratræder sin Tjeneste ved Havnen.

Af de af den kongelige Havnekommission i Frederikshavn og Vandbygningsdirektøren i Sagen afgivne Erklæringer fremgaar det, at Rasmussen, der er gift, har været beskæftiget ved Frederikshavns Havn ved det paagældende Arbejde siden den 6. Oktober 1883, altsaa i over 42 Aar, at han nu er over 70 Aar gammel, og at hans Kaar er saadanne, at han, naar han af Helbredshensyn bliver nødt til at opgive sit Arbejde, vil være trængende til en Understøttelse.

Saafernt der ved Frederikshavns Havn havde været normeret Stillinger som faste Arbejdere (jfr. Tjenestemandsløvens § 199), saaledes som Tilfældet er for Esbjerg og Helsingør Statshavnes Vedkommende, vilde Ansøgeren for længst have opnaaet fast Ansættelse og nu som værende over 70 Aar have erholdt Afsked med Ret til en aarlig Pension, der vilde andrage

$\frac{2}{3}$ af højeste Lønning som fast Arbejder (2 250 Kr.)	1 500 Kr.
Dyrtidstillæg	405 —
Konjunkturtillæg	425 —

I alt 2 330 Kr.

Under Hensyn til, at Rasmussen i saa langt et Aaremaal har udført sit Arbejde til sine overordnedes fulde Tilfredshed, vilde man finde det stemmende med Billighed at søge den paagældende tillagt en aarlig Understøttelse af Statskassen ved Opgivelsen af hans faste Arbejde fra den 1. April 1926 at regne.

Understøttelsen findes efter Omstændighederne passende at kunne sættes til 1 200 Kr., hvortil kommer det for Understøttelser paa Finansloven gældende procentvis beregnede Tillæg af for Tiden 15 pCt. = 180 Kr., i alt 1 380 Kr.

I Henhold til foranstaaende tillader jeg mig med Bemærkning, at Finansministeriet, med hvilket man har brevvekslet om Sagen, har erklæret sig enig i Beløbets Størrelse, at anmode det ærede Finansudvalg om til 3die Behandling i